

2. METODOLOGIA

Ekintzara zuzenduriko enfokea

Ikasleak arrazoi eta beharizan ezberdinak direla eta matrikulatzen dira HEn. Dena dela, gehienek ikasteko aukeratutako hizkuntza hori erabili egin nahi dute eta berorrek in komunikatzea dute helburu. Ikaskuntzaren teoriak eta ikasgelako praktikek diotenez, eginez ikasten da ondoen. Honek esan nahi du hizkuntza bat ikasteko entzun, irakurri eta idatzi egin behar dela. Hau da, **hizkuntzak eginez ikasten dira**.

Kontua ez da hizkuntzaren inguruko edukiak azaldu eta ikastea, berori (egiturak, lexikoa...) erabiltzea baino. Hizkuntzaren erabilera bultzatu gura da: erregistroa eta gorputz adierazpena bezalako gaitasun pragmatikoak kontuan hartu testuinguru jakin batean, asmo ezagun batekin eta berbalagunarekin. Metodo honen ondorioz ikasleak ikasgelako zereginak, ikasten ari den hizkuntzan, bideratzeko aukera izango du.

Gai bat hartuta, berorren inguruko **gizarte eta kultura ezaguerarekin batera komunikazio-estrategiak, lexikoa eta egitura gramatikalak** lantzen dituzten **jarduerak** prestatzen dira.

Esate baterako:

Unitate didaktiko baten gaia "Janaria" bada, xede hizkuntzako herrialdeko errezetak (interneten esaterako) irakurriz **hiztegia** ikasten da. Jarduera hori hobeto lantzeko aurretiaz ama hizkuntzan dauden mota horretako testuen ezaugarrien berri izaten da (**estrategia**).

Hiztegi hau buruz ikasten da eta erabili egiten du bakoitzak bere errezetetan, sukaldaritzazaleen foroaren batean argitaratzeko.

Jaioterriko supermerkatuetako prezioak herrialde berrian daudenekin alderatzen dira (interneteko web orri batean sartuta). Honela, testuinguru horretan konparazioaren **egitura gramatikalak** aztertu, praktikatu eta ikasi egiten dira, behar direnean erabili ahal izateko.

Nola jokatu behar dute ikasleak eta irakasleak klasean?

Honelako atazak erabiliz gero, **ikaslea bera izango da ikasgelako protagonista nagusia**. Ikasleak berak hartzen du parte: beste batzuekin batera hitz egiten du, irakurri egiten du, entzun eta idatzi egiten du. Hau da, ikaskuntza-prozesuaren oinarritzko pieza da.

Irakasleak, prozesu horren **moderatzailea** eta **tutorea** denez, **bideak erraztu egin behar ditu**. Oso garrantzitsua da irakasleak ikasleen motibazioa piztea. Era berean, ikasgelan ikaslea ikasten ari den hizkuntzan jardutea bultzatu behar du. Horretarako ezinbestekoa da **ikasgela leku atsegina izatea** ikaslearen eginbeharretarako.

Honekin batera, **ikaslea** klasean parte hartzeko prest egotea eta gainerako ikaskuntza-prozesuan **gogotsu aritzea** guztiz beharrezkoa da.

Ikasleak bere interesak eta galderak azaltzen baditu, irakaslea kontuan izaten ahaleginduko da eta horrekin lotutako plangintza bideratuko du.

Testuak

Gelan benetako komunikazioa sortuko bada xede-hizkuntzan (adibidez, zelan ikasten den pentsatuz edo gairen bati buruzko iritziak emanez edo arazoren bat konpontzeko informazioa bilduz edo eskolako zuzendaritzakoei proposamenen bat idatziz...), argi dago bertan irakurri, entzun edo egiten diren testuek **benetakoak** izan behar dutena (Oinarritzko Mailan ez oso erraztuak), horietatik izango direlako gelan egongo den benetako bizimoduaren isla. (ikus OM eta TM: Nolako testuak irakurtzen, entzuten eta idazten dira?)

Komunikazio-estrategiak

Irakurri, entzun, berba egin eta idazteko, edo komunikatu eta bitarteko egiteko hiztegia eta egiturak erabiltzen dira, baina horrezaz gainera **komunikazio-estrategiak** ere erabiltzen dira **ondo eta argi** komunikatzeko. Ama-hizkuntzan ia beti konturatu barik erabiltzen dira estrategiak, beraz, xede-hizkuntzan ere bultzatu egin behar dira.

Adibidez:

- Egunkaria irakurtzean, titularrak irakurrita eta argazkiak ikusita jakin daiteke zer dioen artikulua. Dena ez da zehatz-mehatz irakurtzen, batzuetan gaineratik eta beste batzuetan zerbaiten bila baino. Egunkaria edo web orriren bat beste hizkuntza baten irakurtzen denean ere ez da hitzez hitz ulertu behar, estrategia bera erabili behar da.
- Tabernan, esaterako, ondokoak dioen guztia ulertu ez arren, arazo barik egin daiteke berba testuingurua ulertzen delako eta mimika eta keinuak egiten direlako. Xede-hizkuntzan ere baloratu egiten da teknika hau.
- Berba egitean, askotan esamoldeak esaten dira berbetan hasteko edo zerbait azaldu nahi denean zelan deitzen den burura etorri ez eta esan ahal izateko. Xede-hizkuntzan ere horrelako esamoldeak erabilia hobeto komunikatzen da eta elkarrizketari berba-etorri handiagoa ematen zaio.

Norberarena ez den hizkuntzan ere erabili eta bultzatu egin behar dira horrelako estrategiak, baina jakinda horrek ikasten laguntzen duela (ikus OM eta TM: Zein estrategia erabiltzen dira komunikazio-jarduerak burutzeko?)

Nork bere kontura ikastea eta ikasteko estrategiak

Hizkuntza bat ikastea aberasgarria da, baina denbora behar da; gainera ikasle bakoitzak bere esperientziak eta bere gaitasunak dauzka eta hortik hasten da beste gaitasun batzuk hartzen eta aberasten. Ikasle guztiak ez dira maila berean hasten eta bakoitzak bere erritmoan ikasten du. Hori dela eta, oso garrantzitsua da ikasleak **jakitea berak zelan ikasten duen** eta **zer egin behar duen ikasteko**, irakasleari eta klaseei hainbesteko garrantzia eman barik.

Ikaslea konturatzen bada zein gaitasun eta zein gabezia dauzkan, eta **zelan ikasi ikasten badu**, **autonomoagoa** izango da eta hori Hizkuntza Eskolen kasuan derrigorrezkoa da gelan bertan ematen diren klase-orduak ez direlako nahikoa maila horretako helburuak lortzeko.

Ikasteko estrategiak edukitzea ezinbestekoa da eta, beraz, klaseko jardueretako bat da.

Nola zuzendu akatsak?

Ikasleak, txarto esan arren, zerbait komunikatu nahi duen seinale dira akatsak. Jardunez ikasten da, beraz **derrigorrez egin behar dira hutsak**. Horiek zuzentzean ikasten da ondo egiten.

Garrantzi handikoa da klasean ikasleari auto-zuzentzen laguntzea, batez ere komunikazioa oztopatzen duten akatsak zuzentzen.